

Bilmiyorsun

– ADEM EFİLOĞLU · 28 Ocak 2023

Bir yangın vardı görsen, manasında neminde,
Demek ki gözlerime, bakmayı bilmiyorsun.
Vuslatı yakıyordum, hasretinin deminde,
Usul usul özlemle, akmayı bilmiyorsun.

Mecnun değildim amma, hiç etmişim ben onu,
Ben ukala değilim ,bizleri bağlar konu,
Sabırtaşları çatlar, sanma ki yoktur sonu,
Tespîh edip sevdâyı, çekmeyi bilmiyorsun.

Eğer ki baksa idin, saf tutardık aşka biz,
Tek yürekte tutuşur, yetmezdi nefesimiz,
Tarihin yaprağında, anılarda kalır iz,
Anladım sayfalara, ekmeyi bilmiyorsun.

Arada kızmak gerek, edalara nazlara,
Türküler döşeseydin, ağıt olup sözlere,
En ulvi sözcükleri, name name sazlara,
Notalarla dans edip, dökmeyi bilmiyorsun.

Bak değişti dünyamız, yatan kr kalkan şaşı,
Aç geziyor mahalle, yetiřmiyor maařı,
Neyleyim syleyiver, ile sardığım yaşı,
Umuduma bir ıra, yakmayı bilmiyorsun.

Hercai bir dř için, heba etme hayatı,
Sevgi ek sen dünyaya, Âdemin nasihati,
Eksik etme dilinden, zikri ve salavatı,
Allah'ın huzurunda, çökmeyi bilmiyorsun.
Hak katına aşk ile çıkmayı bilmiyorsun...

Adem Efiloğlu